

AZ IRAT ELEKTRONIKUS IRATRÓL
KÉSZÍTETT MÁSOLAT

Alkotmánybíróság

Pesti Központi Kerületi Bíróság
Gazdasági és Polgári Peres Csoport
mint az első fokon eljáró bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG GAZDASÁGI CSOPORT 3.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2021 JAN 21.
PÉLDÁNY:.....ÍV:.....	
MELLÉKLET:.....KÖZTÜK:.....	
FŐLAJSTROMSZÁM: 300216/20	

I.r. felperes, indítványozó

és a

II. r. felperes, indítványozó

és

III. r. felperes, indítványozó

(az indítványozók a továbbiakban külön-külön I.r, II.r, III.r. felperes, illetve együttesen: indítványzó vagy indítványozók) nevében

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

- Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2020.11.19. napján kelt, 2.Gf.75.419/2020/6-II. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. § (1) bekezdésének megfelelően azt semmisítse meg.
- Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság mint elsőfokú bíróság 2020.06.17. napján kelt, 5.G.300.216/2020/24. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. § (4) bekezdésének megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

1. A [redacted] mint adós (I.r. felperes) és [redacted] mint hitelező között 2007. május 22. napján [redacted] budapesti közjegyző által 755/2007. ügyszámon közjegyzői okiratba foglalt hitelszerződés jött létre. A [redacted] EUR tőke összegű hitelszerződést a felek több alkalommal módosították, illetőleg a módosításokkal egységes szerkezetbe foglalták

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 0 1 5 2 - 0 / 2021
Érkezett:	2021 JAN 28.
Példány:	1
Melléklet:	12 db
Kezelőiroda:	[Signature]

2. A [REDACTED] (II.r. felperes) közjegyzői okiratba foglalt szerződéssel készfizető kezességet vállalt az adósnak a hitelszerződésből eredő valamennyi fizetési kötelezettsége megfizetéséért. [REDACTED] (III.r. felperes) közjegyzői okiratba foglalt szerződéssel szintén készfizető kezességet vállalt az adósnak a hitelszerződésből származó összes tartozása megfizetéséért, de legfeljebb az Equity Hitelkeret [REDACTED] (EUR) tőkekövetelés terhére kintlévő kölcsönök és azok járulékai összeghatárig.

3. Az I.r. felperes valamint a hitelező 2014. július 7. napján kelt magánokiratba foglalt megállapodásukban rögzítették az I.r. felperesnek a hitelszerződésből eredően a bankkal szemben 2014. július 8-i értéknapon euróban fennálló kintlévő kötelezettségeinek összegét. A megállapodásban a felek megállapodtak abban, hogy a kintlévő kötelezettségek devizanemét 2014. július 8-i értéknapnál euróról forintra változtatják. A felek rögzítették, hogy a kintlévő kötelezettségek devizanemének megváltoztatását követően a bank azokat magyar forintban tartja nyilván, és a továbbiakban az adós forintban törleszt. A megállapodásban foglaltak szerint a felek kötelezettséget vállaltak arra, hogy azt 5 munkanapon belül közjegyzői okiratba foglalják, ez azonban az indítványozók érdekkörén kívül eső okból elmaradt.

4. A hitelező a megállapodásban foglaltak szerinti értéknapnál 310,55 HUF/EUR egyedi árfolyam alkalmazásával forintra váltotta a hitelszerződésből eredően az addig euróban nyilvántartott kintlévő kötelezettségeket, ami a tőke vonatkozásában 41.688.250,- euró alapján 12.946.286.038,- forintra váltott összegnek felel meg.

5. Az [REDACTED] a hitelszerződés alapján öt megillető követelésállományt 2015. december 21. napjával átruházta a [REDACTED] A [REDACTED] a képviselőjében meghatalmazottként eljáró [REDACTED] útján a hitelszerződést a 2016. február 4. napján kelt közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozattal azonnali hatállyal felmondta. A közjegyzői okiratba foglalt felmondás tartalmazza, hogy a [REDACTED] az I.r. felperessel szemben a szerződésből adódóan 2016. február 4. napi értéknapnál összesen 17.840.244.875,- Ft tartozást tart nyilván, részletezve ezen belül a lejárt 13.409.926.204,- Ft tőke, valamint lejárt 3.494.343.929,- Ft kamat és lejárt késedelmi kamat tartozás forint összegét.

6. A [REDACTED] végrehajtást kérő 2018. április 20. napján kelt végrehajtás elrendelése iránti kérelmet terjesztett elő a 755/2007. számú közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal történő ellátása iránt az I.r. felperessel mint adóssal szemben 41.688.250,- EUR tőkekövetelés végrehajtása iránt (annak ellenére, hogy a 2014. július 7. napján kelt magánokiratba foglalt megállapodás szerint ekkor már csak HUF devizanemű követeléssel rendelkezett). [REDACTED] közjegyző 2018. április 24. napján 11069/Ü/480/2016 szám alatt kiállított végrehajtható okirattal (EUR devizanemben) végrehajtást rendelt el az I.r. felperes mint adós ellen. A végrehajtást [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó foganatosítja 100.V.1113/2018 végrehajtói ügyszámon.

7. A [REDACTED] végrehajtást kérő 2018. április 20. napján kelt végrehajtás elrendelése iránti kérelmet terjesztett elő a II.r. felperessel mint készfizető kezessel szemben a 11069/Ü/656/2010/1. számú közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal történő ellátása iránt, 41.688.250,- EUR tőkekövetelés végrehajtására. [REDACTED] közjegyző 2018. április 24. napján 11069/Ü/676/2016 szám alatt kiállított végrehajtható okirattal (EUR devizanemben) végrehajtást rendelt el a II.r. felperes mint adós ellen. A végrehajtást [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó foganatosítja 127.V.1626/2018 végrehajtói ügyszámon.

8. A [REDACTED] végrehajtást kérő 2018. június 29. napjával a hitelszerződés alapján öt megillető követelésállományt átruházta a [REDACTED] annak biztosítékaival és csekhez kapcsolódó jogokkal és egyéb követeléssel.

9. A [REDACTED] mint végrehajtást kérő 2018. november 29. napján végrehajtás elrendelése iránti kérelmet terjesztett elő a III.r. felperessel szemben a 11069/Ü/405/2009/1. számú közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal történő ellátása iránt 400.000,- EUR tőkekövetelés végrehajtására. [REDACTED] közjegyző 2019. november 15. napján 11069/Ü/677/2016 szám alatt kiállított végrehajtható okirattal (EUR devizanemben) végrehajtást rendelt el a III.r. felperes ellen. A végrehajtást [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó foganatosítja 410.V.2312/2019 végrehajtói ügyszámon.

10. A felperesek végrehajtási pert indítottak a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] mint végrehajtást kérő ellen, és 2020.01.27. napján kelt keresetlevelükben kérték, hogy a bíróság az I.r. felperes ellen indított 100.V.1113/2018 számú, a II.r. felperes ellen indított 127.V.1626/2018 számú és a III.r. felperes ellen indított 410.V.2312/2019 számú végrehajtásokat szüntesse meg elsődlegesen a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 528. § (2) bekezdés c) pontja, másodlagosan az 528. § (2) bekezdés b) pontja alapján. A felperesek a perben egyebek mellett arra hivatkoztak, hogy a Pp. 528. § (2) bekezdés b) pontja alapján azért kell megszüntetni a végrehajtást, mert a végrehajtást kérő EUR devizanemben meghatározott követelése megszűnt, végrehajtható követelés hiányában pedig végrehajtásnak nincs helye.

11. A felperesi álláspont szerint az alperesi jogelőd a végrehajtás elrendelése iránti kérelme előterjesztésekor nem vette figyelembe, hogy a felek a közjegyzői okiratot 2014. július 7. napján magánokiratban módosították. Annak ellenére, hogy a módosítás után a felpereseknek már nem áll fenn EUR devizanemben tartozása, a végrehajtást kérő EUR-ban meghatározott tőkekövetelések végrehajtását kéri. A végrehajtást kérő EUR összegben meghatározott követelése – a közjegyzői okiratba foglalt, közvetlenül végrehajtható követelés – a végrehajtható okirat kiállítását megelőzően a hitelszerződés magánokirati formában történő módosítása folytán – a végrehajtható okirat kiállítása előtt megszűnt, a forint devizanemű követeléséről pedig nem rendelkezik végrehajtható közjegyzői okirattal, azaz csak perrel érvényesítheti jelenlegi forint követelését. Megjegyezték, hogy a végrehajtók az euró összegre kezdeményezett végrehajtásokban a tőketartozást átszámították forintra, a bírósági végrehajtói díjszabásról szóló 35/2015. (XI.10.) IM rendelet (Dsz.) 7. § (1) bekezdése értelmében ez képezi a végrehajtási ügyértéket, ez pedig nem a 2014. július 7. napján magánokiratban meghatározott árfolyamon való átváltást jelent, hanem az azóta bekövetkezett jelentős mértékű árfolyamemelkedés miatt már önmagában 724.749.487,- forinttal magasabb tőkekövetelést eredményez. Emellett a Vht. 163/A. § rendelkezései szerint a végrehajtás során befolyt pénzüsszeget a végrehajtható okiratban foglalt pénznemben kell a végrehajtást kérőnek kifizetni, ami jelen esetben EUR devizanemet jelent, az adós ugyanakkor már nem tartozik EUR devizanemben meghatározott pénzüsszeggel.

12. Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Vitatta a Pp. 528. § (2) bekezdés b) és c) pontjában megjelölt jogalap fennállását, előadása szerint az minden ténybeli és jogi alapot nélkülöz, és a felperesek által hivatkozott okokból a végrehajtások megszüntetésének nincs helye. Az alperes kiemelte, az a körülmény, hogy a követelés meghatározott árfolyamon forintra való átváltásáról kötött megállapodás a felek vállalása ellenére nem került közokiratba foglalásra, nem érinti a 2007. május 22. napján kelt 755/2007. számú közjegyzői okirat végrehajthatóságát.

13. Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította. Indokolásában nem vitatott tényként rögzítette, hogy az I.r. felperes és a hitelező 2014. július 7. napján kelt magánokiratba foglalt megállapodása szerint az I.r. felperesnek a hitelszerződésből eredően a bankkal szembeni kintlévő kötelezettségeinek devizanemét 2014. július 8-i értéknappal EUR-ról HUF-ra változtatták, és hogy a kintlévő kötelezettségeket ezt követően a bank magyar forintban tartja nyilván. Az elsőfokú bíróság tényként rögzítette, hogy a végrehajtások EUR devizanemben meghatározott pénzkövetelésre indultak és folynak a felperesekkel szemben, továbbá hogy a megállapodás alapján történt devizanem átváltásából következik, hogy a követelés forintosítását követően az alperes hitelszerződésből eredő valamennyi követelése helyére forint követelés lépett,

és a forintosítás határnapját követően a szerződésben kikötött pénznemet (forintot) kell kirovó pénznemként alapul venni, mely utóbbi tény a végrehajtás alapjául szolgáló közjegyzői okirat nem tartalmazza.

14. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesek helytállóan hivatkoztak arra, hogy a végrehajtást kérőnek a pénzkövetelés forintra váltását követően nem volt devizában fennálló vagy devizában nyilvántartott követelése, azonban az ebből levont jogkövetkeztetésük, mely szerint a magánokiratba foglalt megállapodás értelmében az addig EUR összegben fennálló követelések forintra váltása miatt az alperesnek (jogelődjének) a felperesekkel szemben fennálló követelése megszűnt volna, alaptalan, emiatt érdemben alaptalan volt a Pp. 528. § (2) bekezdés b) pontja szerinti okra alapított kereset.

15. Az ítélettel szemben előterjesztett, 2020.07.21. napján kelt fellebbezésükben a felperesek kérték az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, illetve azt is kérték, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 383.§ (1) bekezdése alapján az ügy érdemében döntsön, és a Pp. 383.§ (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletét egészben változtassa meg, és a felperesek keresetének adjon helyt, mivel az elsőfokú bíróság ítélete érdemben nem helyes. A felperesek hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, amikor döntött az alperes felperessel szembeni követelésének azon részéről (a HUF devizanemben meghatározott követelésről) is, amelyet a felperesek nem tettek a kereset tárgyává, tekintettel arra, hogy az nem képezi a végrehajtás tárgyát.

16. A felperesek a fellebbezésben előadták, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 2.§ (1) és (2) bekezdését, továbbá a Pp. 342.§ (1) bekezdését, valamint a Pp. 528.§ (2) bekezdését. A jogszabálysértés az ügy érdemi eldöntésére kihatott, mivel a jogvita elbírálásakor az alperes követelésének a végrehajtás tárgyát nem képező HUF-ban meghatározott részét is figyelembe vette és emiatt a felperesek keresetét elutasította. Előadták, hogy a magánokiratban létrejött HUF devizanemű követelés nem közvetlenül végrehajtható követelés, és azt magában foglaló magánokiratot végrehajtási záradékkal ellátni nem lehet, tehát nem lehet a záradékolt okirattal elrendelt végrehajtás tárgya. A végrehajtási perben követelés alatt kizárólag a közjegyzői okiratba foglalt, közvetlenül végrehajtható EUR követelést lehet és kell érteni.

17. A felperesi álláspont szerint az ítélet érdemben nem helyes, az anyagi jognak való megfelelés felülbírálati körében az alábbiakat adták elő. Előadták, hogy az alperesnek a végrehajtható okirat kiállításának időpontjában kizárólag forint devizanemű követelése van a felperesekkel szemben, mellyel kapcsolatban nem rendelkezik végrehajtható okirattal, ezért az EUR-ban meghatározott követelésre látszólag jogszerűen megindított, de ténylegesen az alperes forint devizanemű követelése végrehajtására irányuló végrehajtási eljárás ütközik a Kjt. 112. (1) bekezdésének a) és c) valamint a Vht. 23/C. (1) bekezdésének a) és c) pontjaiban meghatározott rendelkezéseibe. Az elsőfokú bíróság az ítéletében megsértette a Pp. 528.§ (2) bekezdésének b) pontjában, a Vht. 13.§ (1) bekezdésében, valamint a 23/C.§ (1) bekezdése a) és c) pontjaiban, és a 23/C.§ (2) bekezdésében meghatározott rendelkezéseket, és a Kjt. 112.§ (1) bekezdésének a) és c) pontjaiban meghatározott rendelkezéseket, hiszen az alperes végrehajtás alatt lévő EUR követelése megszűnt, és a HUF-ban meghatározott követelésével kapcsolatban nem rendelkezik végrehajtható okirattal, tehát a HUF-ban meghatározott követelése vonatkozásában egyáltalán nem állnak fenn a végrehajtás fenti alapfeltételei, ezen okból végrehajtás korlátozására nincs lehetőség. Ha korlátozná is a bíróság a végrehajtást a hitelszerződés módosításban meghatározott HUF összegre, a végrehajtható okiratban foglalt pénznemben kell a végrehajtást kérőnek kifizetni. Esetükben ez az EUR devizanemet jelenti, az adós azonban nem tartozik EUR devizanemben meghatározott összeggel a végrehajtást kérőnek, tehát a végrehajtást kérő jogosulatlanul jutna EUR összeghez.

18. Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helyben hagyását. Előadta, hogy a jogvita kereteit a keresetlevélen túl az ellenkérelemben foglaltak is meghatározzák,

így a bíróság ítélete nem túlterjeszkedő, hanem szabályos és a jogszabályoknak megfelelő azáltal, hogy az alperes ellenkérelmében foglaltakat is tartalmazza, azokra is érdemben kitér. Álláspontja szerint az ítélet megváltoztatásának nincs helye. Előadta, hogy a végrehajtás megszüntetésének a Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontja alapján nincs helye, mivel az alperes követelése nem szűnt meg.

19. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2020.11.19. napján kelt, 2.Gf.75.419/2020/6-II. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás során a fellebbezésben hivatkozott valamint olyan eljárási szabálysértést nem talált, mely az ügy érdemi elbírálását eredményezte volna, a fellebbezésben felhívott eljárási szabályok megsértésére a másodfokú bíróság szerint nem került sor. A másodfokú bíróság egyebekben az elsőfokú bíróságnak a rendelkezésre álló és megállapított tényekből levont jogi következtetéseivel a Pp. 528.§ (2) bekezdés b) és c) pontjára alapított kereseti kérelem tekintetében is egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét annak indokai folytán hagyta helyben a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

20. Az indítványozók a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítették. Az indítványozók a Pesti Központi Kerületi Bíróság mint elsőfokú bíróság 2020.06.17. napján kelt, 5.G.300.216/2020/24. számú ítélete ellen fellebbezést nyújtottak be. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2020.11.19. napján kelt, 2.Gf.75.419/2020/6-II. számú ítéletével helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét. Az alkotmányjogi panasz az ügy érdemében hozott döntés ellen irányul, mivel az indítványozók a jelen alkotmányjogi panaszban az első- és másodfokú bíróság ítéleteinek az alaptörvény-ellenességét kifogásolják. A bíróság a Pp. 340. § b) pontja értelmében a per érdemében ítélettel határoz. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletét hagyta helyben, így az ítéletek nemcsak elnevezésükben, de tartalmukban is az ügy érdemében hozott döntést foglalnak magukban. Ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz előterjesztésének az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott azon feltétele is teljesül, miszerint alkotmányjogi panasznak az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen van helye.

21. Az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, és az indítványozók nem kezdeményeztek perújítást sem. Ebben az ügyben nem lehet a Kúriához fordulni, mivel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 407. § (2) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta b) a XL. Fejezetben szabályozott végrehajtási perekben. A felülvizsgálat abszolút kizártsága miatt a jelen ügyben – noha éppen a joggyakorlat egységének a biztosítását szolgáló eljárási szabályokat sértő döntések születtek – a jogegységi panasz igénybevétele is kizárt, mivel annak a Bszi. (2011. évi CLXI. törvény) 41/B-41/D. §-ai szerint előfeltétele az, hogy az ügyben a felülvizsgálat törvény által, de legalábbis a Kúria engedélye alapján megengedett, illetve megengedhető legyen.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

22. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntést az elsőfokú bíróság küldte meg elektronikus formában az indítványozóknak az Országos Bírósági Hivatal informatikai rendszerén keresztül. A bírói döntést az indítványozók jogi képviselője 2021.01.04. napján vette át az elektronikus tárhelyén. Ezennel nyilatkozunk arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közzétételétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

23. Az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés az alkotmányjogi panaszt benyújtó gazdasági társaságok és magánszemély jogait és érdekeit érinti. Az indítványozó gazdasági társaságok és magánszemély a bíróság eljárásában félként (I-III.r. felperes) vettek részt.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

24. A kifogásolt másodfokú ítéletben, továbbá az elsőfokú ítéletben a bíróság értelmezése a Pp. 528. § (2) bekezdése b) pontjában meghatározott „követelés” fogalmának alkalmazásában eltér a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, és az eltérésre az ítéletek indokolása – a Pp. 346. § (5) bekezdésének rendelkezései ellenére – nem ad magyarázatot. A Kúria BH2015.102. számú eseti döntésének [10] pontja szerint a végrehajtási perben az adott rendelkezések vonatkozásában „követelés” alatt nem egyszerűen a felek közötti jogviszonyból származó, polgári peres úton érvényesíthető követelést kell érteni, hanem „végrehajtható követelést”, mégpedig „közvetlenül végrehajtható követelést”, a záradékolt okirattal elrendelt végrehajtás tárgyát. Kúria ezen állásfoglalása – az „adott rendelkezések” fordulat – a régi Pp. (1952. évi III. törvény) 369. § a)-d) pontjaira vonatkozik, amelyek közül a b) pont tartalmában megegyezik a Pp. 528. § (2) bekezdés b) pontjával. Ennek megfelelően a Kúria azon jogkérdésben megfogalmazott állásfoglalása, hogy a végrehajtás megszüntetése vagy korlátozása iránti perekben mit kell „követelés” alatt érteni, a Pp. 528. § (2) bekezdésének az értelmezése szempontjából is irányadó. A Kúria fenti megállapításából az következik, hogy a végrehajtási perben annak vizsgálatakor, hogy a követelés megszűnt-e, nem a felek jogviszonyából származó, polgári jogi értelemben vett követelést kell alapul venni, hanem kizárólag a közokiratba foglalt, közvetlenül végrehajtható követelést, a közokiratba foglalt tartalommal, hiszen ez képezi a végrehajtás tárgyát. Ezzel szemben a jelen ügyben eljáró bíróságok a követelést és annak megszűnését polgári jogi értelemben vizsgálták és arra tekintettel utasították el az indítványozók keresetét, hogy a követelés polgári jogi értelemben nem szűnt meg, azt a felek pusztán módosították. Másként megfogalmazva: a közokiratba foglalt, végrehajtható EUR devizanemű követelés mellett a magánokiratba foglalt HUF devizanemű követelést is vizsgálták és annak fennállására tekintettel nem szüntették meg az EUR devizanemű végrehajtás tárgyában folyamatban lévő végrehajtást.

25. Az indítványozó (felperesek) a 2020.07.21. napján kelt fellebbezésében kifejezetten felhívta a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság figyelmét a Kúria fenti eseti döntésére, és a fellebbezésben előadta, hogy a Kúria fenti döntésének kulcsszerepe van a perbeli jogvita eldöntése szempontjából. A másodfokú bíróság az ítélete indokolásában ennek ellenére nem tért ki arra, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti perben a Kúria döntésével ellentétben „követelésen” miért a felek közötti jogviszonyból származó, polgári jogi értelemben vett követelést érti, és miért nem kizárólag azt a követelést, amely a végrehajtás tárgyát képezi, azaz a közokiratba foglalt követelést.

26. Az állított alapjogsérelem, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, és a tisztességes bírósági eljárás részét képező, az indokolt bírói döntéshez fűződő jog sérelme a bírói döntést érdemben befolyásolta. Amennyien ugyanis a bíróság „végrehajtható követelést”, mégpedig „közvetlenül végrehajtható követelést”, a záradékolt okirattal elrendelt végrehajtás tárgyát (az EUR devizanemben meghatározott követelést) érti a „követelés” fogalma alatt, abban az esetben az indítványozó (felperesek) kereseti kérelmének helyt kell adni, és a végrehajtást meg kell szüntetni, mivel a végrehajtás kérőnek az EUR devizanemű, közvetlenül végrehajtható követelése a devizanem magánokirattal történő módosítása miatt megszűnt. Ellenkező esetben viszont, ha a bíróság a „követelés” fogalma alatt egyszerűen a felek közötti jogviszonyból származó, polgári peres úton érvényesíthető (a szerződésmódosítás folytán HUF devizanemben meghatározott) követelést is érti, abban az esetben az indítványozó (felperesek) kereseti kérelmét el kell utasítani, mivel a HUF devizanemű követelés polgári jogi értelemben nem szűnt meg. Míg tehát a Kúria jogértelmezéséből az indítványozók pernyertessége következne, a jelen ügyben eljáró bíróságok jogértelmezése a kereset elutasításához vezetett. A kúriai döntéstől való eltérés indokolásának az elmaradása – mivel az egy az ügy érdemi kimenetelét alapvetően befolyásoló jogkérdést érint – a bírói döntést érdemben befolyásolta.

27. Álláspontunk szerint az általunk a jelen alkotmányjogi panaszban előadottak a konkrét esetben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést is felvetnek. Kérdéses, hogy az elsőfokú bíróság, továbbá a másodfokú bíróság azon értelmezése, hogy a Pp. 528. § (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a követelés fogalma alatt nem csak a közokiratba foglalt, EUR devizanemben meghatározott követelést érti, hanem a magánokiratba foglalt, HUF devizanemben meghatározott követelést is (az elsőfokú ítélet indokolásának [72] és [81] pontja, és a másodfokú ítélet indokolásának [146] és [146] pontja) az Alaptörvény felhívott szabályával összhangban áll-e, vagy pedig sérti az önkényes jogalkalmazás tilalmát [XXVIII. cikk (1) bekezdés] a hatályos jog jelen alkotmányjogi panaszban állított figyelmen kívül hagyása miatt. Figyelemmel a Kúria BII2015.102. számú eseti döntésére is, a Pp. 528. § (2) bekezdése b) pontjának önkényes értelmezésének tekinthető az, hogy a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését azzal az indokolással utasítja el a bíróság, hogy a követelés nem szűnt meg, mert a végrehajtást kérőnek van egy olyan követelése is az adóssal szemben, amelyik nem végrehajtási záradékkal ellátott okiratban van meghatározva.

28. A tisztelt Alkotmánybíróság érdemi vizsgálódása szükséges ahhoz, hogy eldönthető legyen az, hogy az önkényes (contra legem) jogalkalmazás kivételes esete, a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája miatt a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét meg lehet-e állapítani a jelen esetben. Álláspontunk szerint az önkényes jogalkalmazás esete megállapítható, mert a Pp. 528. § (2) bekezdése b) pontjának az elsőfokú bíróság általi fenti tartalmú értelmezése (az ítélet indokolásának [72] és [81] pontja) azzal a következménnyel is jár, hogy lefolytathatóvá válik a végrehajtás egy olyan devizanemű (EUR) követelésre, amely devizanemű követeléssel a végrehajtást kérő a végrehajtási eljárás kezdeményezésekor már nem rendelkezik. Ugyanakkor, az elsőfokú bíróság döntésének az is következménye, hogy a végrehajtást kérő az általa (színlelt) a megszünt EUR devizanemű követelés érvényesítésére indított végrehajtási eljárásban (ténylegesen) a magánokiratban meghatározott HUF követelését érvényesíti közvetlen végrehajtás útján.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

29. A kifogásolt másodfokú ítélet, továbbá az elsőfokú ítélet az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sérti:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

„25. cikk (3) A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.”

„28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

b) A megsemmisíteni kért másodfokú bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

30. Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2020.11.19. napján kelt, 2.Gf.75.419/2020/6-II. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. § (1) bekezdésének megfelelően azt semmisítse meg.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének és az Alaptörvény 28. cikkének sérelme a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, az indokolt bírói döntéshez fűződő jog és a jogszabály értelmezési kötelezettség megsértése miatt:

31. A Pp. 346. § (5) bekezdése szerint a jogi indokolásnak tartalmaznia kell az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolásnak tartalmaznia kell azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, vagy az arra irányuló indítványt elutasította. Ezt a rendelkezést – amely valamennyi bíróság számára kötelezővé teszi a kúriai joggyakorlattól való eltérés indokolását – a Pp. 630. § (13) bekezdése, valamint a Jat. 15. § (1) bekezdés b) pontja alapján mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság ítéletére alkalmazni kell. Az elsőfokú ítélet 2020. április 1-je után született, a másodfokú ítélet pedig 2020. július 1. után.

32. A Kúria BH2015.102. számú eseti döntésének [10] pontja szerint a végrehajtási perben „követelés” alatt nem egyszerűen a felek közötti jogviszonyból származó, polgári peres úton érvényesíthető követelést kell érteni, hanem „végrehajtható követelést”, mégpedig „közvetlenül végrehajtható követelést”, a záradékolt okirattal elrendelt végrehajtás tárgyát. Amennyiben az eseti döntést a perbeli ügyben alkalmazzuk, abban az esetben a Kúria álláspontja azt jelenti, hogy „követelés” fogalma alatt nem lehet a felek által magánokiratba foglalt, HUF devizanemben meghatározott követelést is érteni, hanem a „követelés” fogalma kizárólag a közokiratba foglalt, EUR devizanemben meghatározott követelést jelenti, mivel ez utóbbi a közvetlenül végrehajtható követelés, és ez a záradékolt okirattal elrendelt végrehajtás tárgya.

33. Az indítványozók (felperesek) a 2020.07.21. napján kelt fellebbezésében felhívták a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság figyelmét a Kúria fenti eseti döntésére, és a fellebbezésben előadta, hogy a Kúria fenti döntésének kulcsszerepe van a perbeli jogvita eldöntése szempontjából. Az indítványozó (felperesek) fellebbezése nagy részben a Kúria BH2015.102. számú eseti döntésén alapul, és a felperesek a fellebbezésben legalább három alkalommal a döntés számának feltüntetésével is hivatkoznak erre a döntésre. A másodfokú bíróság mégsem indokolta meg érdemben, jogszabállyal alátámasztotta, és semmilyen más módon, hogy miért nem vette figyelembe felpereseknek a hivatkozott eseti döntésen alapuló érvelését, és hogy egyáltalán elgondolkodott-e azon, hogy a végrehajtási perben mit is kell érteni a „követelés” fogalma alatt. Csak a fellebbezési eljárás kimeneteléből – az elsőfokú ítélet helybenhagyásából – lehet arra következtetni, hogy a másodfokú bíróság a Kúriától eltérően értelmezte a „követelés” fogalmát, és az elsőfokú bírósággal azonos módon – a Kúria szavaival élve – nem a „közvetlenül végrehajtható követelésnek”, azaz „a záradékolt okirattal elrendelt végrehajtás tárgyának” a megszűnését vizsgálta, hanem „egyszerűen a felek közötti jogviszonyból származó, polgári peres úton érvényesíthető követelésnek” a megszűnését. A tisztességes eljáráshoz és azon belül is az indokolt döntéshez való jog sérelmét valósítja meg a bíróság fenti mulasztása, mivel a polgári perben eljáró bíróság a 2020. április 1-jén hatályba lépő, a jogegység fokozott előmozdítását célzó kifejezett törvényi kötelezettsége ellenére nem indokolja meg a Kúria közzétett határozatától való eltérést. Ebben a kérdésben az Alkotmánybíróság a szabályozás relatív újdonsága miatt még nem foglalt állást. A tisztességes eljáráshoz és azon belül is az indokolt döntéshez való jog szempontjából jelentősége van annak,

hogy az eljárásjogi jogszabályban a jogegység védelme és biztosítása érdekében kifejezetten rögzített indokolási kötelezettségét az a bírói fórum sérti meg, amelynek a döntése ellen további jogorvoslatnak nincs helye és pontosan azok a rendkívüli jogorvoslatok kizártak, amelyek a jogegység biztosítását vannak hivatva szolgálni. Álláspontunk szerint a jogegységi szempontú felülbírálat hiánya miatt a bírósággal szemben ilyen esetben fokozott elvárás érvényesül.

34. A másodfokú bíróság ítéletének indokolása a Pp. 346. § (5) bekezdésének rendelkezéseibe ütközik, mert nem tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabály (Pp. 528.§ (2) bekezdése b) pontja) értelmezését, hiszen nem tisztázza, hogy a bíróság a „követelés” fogalma alatt miért érti a végrehajtható okiraton kívüli követelést is, és ezzel megszegi az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségét.

35. A Pp. 528. § [A per tárgya] (2) bekezdése szerint az adós keresettel kérheti a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és az azzal egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését vagy korlátozását, ha b) a követelés vagy annak egy része megszűnt. A Pp. vonatkozó rendelkezései szerint tehát a végrehajtási per tárgya a végrehajtási záradékkal ellátott okiratban meghatározott követelés.

36. A másodfokú ítélet indokolásának [146] pontja szerint a másodfokú bíróság nem osztotta a felperesek Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontjának megsértésére vonatkozó álláspontját, mert az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az euróban fennálló követelés forintra történő átváltására vonatkozó megállapodás a szerződés módosítása, mely a követelés megszűnését nem eredményezi, ezért a Pp. 528.§ (2) b) pontjának helyes értelmezésével az a végrehajtás megszüntetésére nem vezethet.

37. A másodfokú ítélet indokolásának [147] pontja szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének széleskörűen és teljeskörűen eleget tett, indokolása iratellenes megállapítást nem tartalmaz, következetes, világos, az nem sérti a Pp. 346.§ (1), (4), (5) bekezdésének rendelkezéseit. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában egyértelműen arról foglal állást, hogy a szerződés módosításával a jogviszony nem szűnt meg, a szerződés módosítása, azaz a követelés pénznemének megváltoztatása a felperesi állásponttal ellentétben nem szünteti meg a követelést.

38. Megjegyezzük, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában azt állapítja meg (az indokolás [72] pontja), hogy a felperesek alaptalanul hivatkoztak arra, hogy a magánokiratba foglalt megállapodás értelmében az addig EUR összegben fennálló követelések 2014.07.08. értéknappal való (310,55,-HUF) kedvezményes árfolyamon való forintra váltása miatt az alperesnek (jogelődjének) a felperesekkel szemben fennálló követelése megszűnt volna, emiatt az elsőfokú bíróság szerint érdemben alaptalan volt felpereseknek a Pp. 528. § (2) bekezdés b) pontja szerinti okra alapított végrehajtás megszüntetése iránti keresete. Az indokolás [73] pontja szerint tény, hogy a perbeli esetben a végrehajtást kérő a végrehajtás elrendelése iránti kérelemben valamennyi felperessel szemben a végrehajtani kívánt követelést a végrehajtandó 755/2007. számú közjegyzői okirat szerinti EUR devizanemben jelölte meg, és ennek megfelelően a végrehajtási záradékkal ellátott közjegyzői okirattal elrendelt végrehajtások is EUR devizanemben meghatározott pénzkövetelésre indultak és folynak a felperesekkel szemben, mégpedig a végrehajtást kérő által az I.r. és II.r. alperessel szemben végrehajtani kért 41.688.250,-EUR tőkekövetelés, míg a III.r. felperessel szemben 400.000,- EUR tőkekövetelés végrehajtására. Az indokolás [74] pontja szerint a (magánokiratba foglalt) megállapodás alapján történt devizanem átváltásából következik, hogy a követelés forintosítását követően az alperes hitelszerződésből eredő valamennyi követelése helyére forint követelés, de ezen belül is a végrehajtással érintett 41.688.250,- EUR tőkekövetelése helyére 12.946.286.038,- HUF forint lépett, illetve a III.r. felperes vonatkozásában 400.000,- EUR tőkekövetelés helyére is forint lépett.

39. Az indokolás [77] pontja szerint helytállóan hivatkoztak tehát a felperesek arra, hogy a végrehajtást kérőnek a pénzkövetelés forintra váltását követően nem volt devizában

fennálló vagy devizában nyilvántartott követelése, azonban az ebből levont jogkövetkeztetésük – miszerint a követelés a forintra váltással, illetőleg emiatt megszűnt volna, téves és az ügy érdemében ez a kereset elutasítását vonta maga után, mivel a végrehajtás megszüntetésének feltétele a követelés megszűnése hiányában nem állt fenn.

40. Az elsőfokú bíróság tehát azt mondja, hogy a végrehajtást kérőnek nincs (közokiratba foglalt) devizában fennálló követelése, de van egy (magánokiratba foglalt) forintban fennálló követelése, ezért nem szünteti meg a végrehajtást. Az elsőfokú bíróság ennél fogva a végrehajtási perben a végrehajtást kérő követelésének fogalma alatt nem csak a közokiratba foglalt EUR devizanemben meghatározott követelést érti (amely követelés iránt a végrehajtás folyik), hanem a HUF devizanemben meghatározott követelést is (amely követelés fennállásáról a felek csak magánokiratban rendelkeztek). A másodfokú bíróság ítéletében az elsőfokú bíróságnak ezzel a jogértelmezésével egyetértett.

41. A másodfokú ítélet indokolásának [147] pontja egyértelműen ellentétes a Pp. 346.§ (5) bekezdésének rendelkezéseivel, amikor azt állapítja meg, hogy az elsőfokú ítélet indokolása nem sérti a Pp. 346.§ (5) bekezdésének rendelkezéseit. Hiszen a Pp. 346.§ (5) bekezdésének rendelkezései szerint a jogi indokolásnak tartalmaznia kell azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, vagy az arra irányuló indítványt elutasította.

42. Álláspontunk szerint a másodfokú bíróság ítéletének indokolása nem felel meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó követelményrendszernek, mivel az ügyben választ kívánó lényeges kérdésre az ítélet indokolása nem ad érdemi választ. A másodfokú ítélet arra az ügyben választ igénylő lényeges kérdésre nem ad indokolt választ, hogy a Pp. 528.§ (2) bekezdésének b) pontja alapján indított végrehajtási perben a bíróság a Kúria BH2015.102. számon közzétett határozatától eltérően a „követelés” fogalma alatt miért nem csak a közokiratba foglalt, EUR devizanemben meghatározott követelést érti, hiszen ez az EUR követelés a végrehajtás tárgya. A másodfokú bíróság ítélete arra az ügyben választ igénylő másik lényeges kérdésre sem ad indokolt választ, hogy a bíróság a „követelés” fogalma alatt miért érti a HUF devizanemben meghatározott követelést is, hiszen a magánokiratban meghatározott HUF követelés nem a végrehajtás tárgya.

43. Az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, mivel amennyiben a bíróság „végrehajtható követelést”, mégpedig „közvetlenül végrehajtható követelést”, a záradékolt okirattal elrendelt végrehajtás tárgyát érti a „követelés” fogalma alatt, abban az esetben az indítványozó (felperesek) kereseti kérelmének helyt kell adni, és a végrehajtást meg kell szüntetni, mivel a végrehajtást kérő (közvetlenül végrehajtható, EUR devizanemben meghatározott) követelése megszűnt. Ebben az esetben tehát a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság ítéletét meg kellett volna változtatnia, és a végrehajtást meg kellett volna szüntetnie. Ellenkező esetben viszont, ha a bíróság a „követelés” fogalma alatt egyszerűen a felek közötti jogviszonyból származó, polgári peres úton érvényesíthető követelést érti, abban az esetben az indítványozó (felperesek) kereseti kérelmét el kell utasítani, mert a végrehajtást kérő (nem azonnal végrehajtható, HUF devizanemben meghatározott) követelés fennmaradt. Ez a második eset a másodfokú bíróság szempontjából azt jelenti, hogy a másodfokú bíróságnak helyben kell hagynia az elsőfokú bíróság ítéletét.

44. A másodfokú bíróság ítéletének indokolása tehát a Pp. 346. § (5) bekezdésének rendelkezéseibe ütközik, mert nem tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabály (Pp. 528.§ (2) bekezdése b) pontja) értelmezését abból a szempontból, hogy a bíróság a „követelés” fogalma alatt miért érti a végrehajtható okiraton kívüli követelést is. Az indokolás nem tér ki azokra az okokra sem, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett BH2015.102. számú határozatától, továbbá, hogy miért nem tartotta alkalmazhatónak, és hogy miért nem vette azt figyelembe a fellebbező fél kérelme ellenére döntésének meghozatalakor. Az ítélet indokolása emiatt is a Pp. 346. § (5) bekezdésének rendelkezéseibe ütközik. A bíróság álláspontja eltérhet az indítványozó (felperesek) álláspontjától, továbbá a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától,

de a Pp. 346. § (5) bekezdése szerint ebben az esetben a jogi indokolásnak tartalmaznia kell azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, vagy a fél arra irányuló indítványt elutasította.

45. Az Alkotmánybíróság a 7/2013.(III.1.) AB határozatában foglalta először össze és határozta meg a tisztességes bírósági eljárás részét képező, az indokolt bírói döntéshez fűződő jog alkotmányos tartalmát és erre többek között a 3330/2020.(VIII. 5.) AB határozatban is hivatkozott. Az indokolt bírói döntéshez fűződő jog az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik. Az alkotmányos előírás ugyanakkor kizárólag az eljárási törvényekben foglaltak szerint kötelezheti a bíróságot a döntésének alapjául szolgáló indokok bemutatására. Ebből következik, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény c szabályát mindig együtt olvassa a jogvita jellege, és az adott ügy típusa által kijelölt konkrét eljárásjogi szabályokkal.

46. A hivatkozott AB határozatok szerint, figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségre is, az Alkotmánybíróság azt vizsgálja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e. Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ez a jelen esetben annál is inkább így van, mivel a Pp. a Kúria közzétett gyakorlatától való eltérés tekintetében a joggyakorlat egységének a védelme és biztosítása érdekében kifejezetten előírja az indokolási kötelezettséget.

47. A fentiek miatt a másodfokú bíróság ítéletében nem tett eleget az indokolási kötelezettségének, és ezzel – a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezéseken kívül – megsértette az indítványozónak (felperesek) a XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott jogait, nevezetesen a tisztességes bírósági eljárásához való jogát, a tisztességes bírósági eljárás részét képező, az indokolt bírói döntéshez fűződő jogát, továbbá megszegte az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségét.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme a tisztességes bírósági eljárásához való jog sérelme, az önkényes jogalkalmazás tilalmába ütközés és az Alkotmánybíróság korábbi határozatainak figyelmen kívül hagyása miatt:

48. Álláspontunk szerint az általunk a jelen alkotmányjogi panaszban előadottak a konkrét esetben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést is felvetnek. A másodfokú bíróság azon értelmezése, hogy a Pp. 528. § (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a követelés fogalma alatt nem csak a közokiratba foglalt, EUR devizanemben meghatározott követelést érti, hanem a magánokiratba foglalt, HUF devizanemben meghatározott követelést is (a másodfokú ítélet indokolásának [146] és [147] pontja) az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseivel nem áll összhangban, tehát sérti az önkényes jogalkalmazás tilalmát a hatályos jog figyelmen kívül hagyása miatt. Figyelemmel a Kúria BH2015.102. számú eseti döntésére is, a Pp. 528. § (2) bekezdése b) pontjának önkényes értelmezésének tekinthető az,

hogy a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését azzal az indokolással utasítja el az elsőfokú bíróság, hogy a követelés nem szűnt meg, mert a végrehajtást kérőnek van egy olyan követelése is az adóssal szemben, amelyik nem végrehajtási záradékkal ellátott okiratban van meghatározva, és a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja, tehát annak jogértelmezésével egyetért.

49. A Pp. 528. § (2) bekezdése b) pontjának önkényes értelmezését támasztja alá az is, hogy a másodfokú ítélet [142] pontja szerint a másodfokú bíróság nem osztotta a felperesek azon álláspontját sem, hogy az ítélet túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, az elsőfokú bíróság a kereset és az ellenkérelem kereti között hozta meg a döntését. Az indokolás [144] pontja szerint a másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróságnak a Pp. 342. §-ban foglaltakra tekintettel nem csak a kereseti kérelem, hanem az ellenkérelem keretei között is, azaz mindkét fél által előadott kérelmek, tényelőadások, jogszabályi felhívások alapján kellett kifejtene az álláspontját, hogy mely tény, mely jogszabályi hivatkozást milyen körben és miért vesz figyelembe, illetőleg a felajánlott bizonyítékokat mely tényelőadás, kérelem, ellenkérelem körében vesz figyelembe, illetve rekeszt ki a bizonyítékok sorából. Az indokolás [117] pontja szerint az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítéletben helyes jogi következtetést vont le, amikor megállapította, hogy a végrehajtás megszüntetésének nincs helye, mivel a követelés nem szűnt meg. A szerződés módosítása annak lényeges elemét nem érintette, a követelés jogcíme és összege is változatlan maradt (pusztán más devizában kifejezve), ez pedig nem indokolja a végrehajtás megszüntetését.

50. A bíróság egyértelműen túlterjeszkedik a kereseti kérelmen és az indokolás [142], [144] és [146] pontjában önkényesen értelmezi a Pp. 528.§-át akkor, amikor nem csak a végrehajtható közokiratban meghatározott EUR devizanemű követelést bírálja el, hanem végeredményben a 2014. július 7. napján kelt magánokiratba foglalt HUF devizanemű követelés végrehajthatóságáról is határoz. A Pp. XL. fejezete a régi Pp. szabályozásához képest változatlanul a végrehajtási perekre speciális eljárási szabályokat ír elő, melyeket a Különleges Eljárások című Hetedik Részben helyezett el a jogalkotó. Valóban igaz az, hogy a kereseti kérelmet a Pp. 342. §-ban foglaltakra tekintettel a kereseti kérelem és ellenkérelem keretei között kell elbírálni, de a kereseti kérelem és ellenkérelem nem léphet túl a végrehajtási per speciális keretein. A végrehajtási per kereteit a Pp. 528. § [A per tárgya] (2) bekezdése jelöli ki, amikor azt mondja, hogy az adós keresettel kérheti a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését vagy korlátozását, ha b) a követelés megszűnt. A végrehajtási per kereteit tehát esetünkben a végrehajtási záradékkal ellátott okirat szabja meg, ennek keretein a kereseti kérelem és az ellenkérelem, és a bíróság döntése sem terjeszkedhet túl. Ez azt jelenti, hogy ebben a végrehajtási perben a bíróság vizsgálatának tárgya kizárólag a közokiratba foglalt EUR követelés lehet, ennek a követelésnek a megszűnéséről határozhat, tehát nem vizsgálhatja azt tovább, hogy a közokiratba foglalt EUR követelés helyébe egy magánokiratba foglalt HUF követelés lépett, és a HUF követelésre mehet tovább a végrehajtás. A magánokiratba foglalt követelés vizsgálata nem a végrehajtási per bíróságára tartozik, hanem a Pp. általános szabályai alapján indított (megállapítási vagy marasztalási) per bíróságára.

51. A bíróság akkor is önkényesen értelmezi a Pp. 528.§-át, amikor az ítélet [147] pontjában azt mondja, hogy a szerződés módosítása, azaz a követelés pénznemének megváltoztatása a felperesi állásponttal ellentétben nem szünteti meg a követelést. Ha elfogadjuk azt, hogy a végrehajtási perben a bíróság vizsgálatának tárgya csak a végrehajtási záradékkal ellátott okiratban meghatározott követelés lehet, abban az esetben a bíróság azt tudja megállapítani, hogy a felek 2014. július 7. napján kelt magánokiratba foglalt szerződés-módosítása megszüntette ezt a közokiratba foglalt (közvetlenül végrehajtható) követelést, tehát a végrehajtást meg kell szüntetni. Ezt az értelmezést támasztja alá a Pp. 528.§-hoz fűzött kommentár az alábbiak szerint: 3. A végrehajtási záradékkal és a vele egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetése és korlátozása iránti per megindításának speciális feltételei C) A követelés részben vagy egészben való megszűnése mint perindítási ok: „az elévülésen kívül a követelés részben vagy egészben való megszűnésének a per megindítására alapot adó esete, ha az adós vagy helyette más teljesített, a teljesítés lehetetlenné vált,

illetve a végrehajtás elrendelésének alapjául szolgáló okiratban rögzített megállapodást a felek később módosították" (Kommentár a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényhez (Szerkesztette: Wopera Zsuzsa). Esetünkben a felek a 2014. július 7. napján kelt magánokiratba foglalt módosításban abban állapodtak meg, hogy a végrehajtás elrendelésének alapjául szolgáló okiratban rögzített megállapodást módosítják oly módon, hogy az eddig közvetlenül végrehajtható EUR követelés megszűnik, és helyébe egy HUF követelés lép. Mivel a felek ezt a megállapodást nem foglalták közokiratba, ennek az lett a következménye, hogy az EUR követelés helyébe lépett HUF követelés nem rendelkezik közvetlen végrehajthatósággal. A másodfokú ítélet tehát a Pp. kommentárral is ellentétes, mivel nem veszi figyelembe azt, hogy a végrehajtást meg kell szüntetni abban az esetben, ha a felek a közokiratba foglalt megállapodásukat úgy módosították, hogy a közokiratba foglalt EUR követelést megszüntetik.

52. Az önkényes (contra legem) jogalkalmazás kivételes esete, a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája miatt a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét meg lehet állapítani a jelen esetben. Álláspontunk szerint az önkényes jogalkalmazás esete azért állapítható meg, mert a Pp. 528. § (2) bekezdése b) pontjának a másodfokú bíróság általi fenti tartalmú értelmezése (a másodfokú ítélet indokolásának [146] és [147] pontja) azzal a következménnyel is jár, hogy lefolytathatóvá válik a végrehajtás egy olyan devizanemű (EUR) követelésre, amely devizanemű követeléssel a végrehajtást kérő a végrehajtási eljárás kezdeményezésekor már nem rendelkezik. Ugyanakkor, az elsőfokú bíróság döntésének az is következménye, hogy a végrehajtást kérő az általa (színleltén) a megszünt EUR devizanemű követelés érvényesítésére indított végrehajtási eljárásban (ténylegesen) a magánokiratban meghatározott HUF követelését érvényesíti közvetlen végrehajtás útján.

53. Erre viszont a hatályos végrehajtási szabályok alapján nincs törvényes lehetőség, mivel a Vht. csak a közokiratba foglalt (és fennálló) követelések közvetlen (marasztalási per indítása nélküli, közjegyző általi záradékolás útján történő) végrehajtását teszi lehetővé. A Vht. 10. § szerint a bírósági végrehajtást végrehajtható okirat kiállításával kell elrendelni. A végrehajtható okiratok a következők: *a)* a bíróság és a közjegyző által kiállított végrehajtási lap, *b)* az olyan okirat, amelyet a bíróság vagy a közjegyző végrehajtási záradékkal látott el. A Vht. 13. § (1) bekezdése szerint a végrehajtható okiratot akkor lehet kiállítani, ha a végrehajtandó határozat *a)* kötelezést (marasztalást) tartalmaz, *b)* jogerős, végleges vagy előzetesen végrehajtható, valamint az ügyésztség, illetve a nyomozó hatóság határozata további jogorvoslattal nem támadható, és *c)* a teljesítési határidő letelt.

54. A Vht. 15. § (1) bekezdése szerint az elsőfokon eljáró bíróság végrehajtási lapot állít ki *a)* a bíróság polgári vagy közigazgatási ügyben hozott marasztaló határozata alapján. Vht. 23/C. § (1) bekezdése szerint az okiratot készítő közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza *a)* a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást, *b)* a jogosult és a kötelezett nevét, *c)* a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, *d)* a teljesítés módját és határidejét. A fentiek alapján megállapítható, hogy a végrehajtást kérőnek a magánokiratban meghatározott HUF követelése közvetlen végrehajtására nincs törvényes lehetősége, mert a végrehajtást kérőnek nem áll rendelkezésére kötelezést (marasztalást) tartalmazó, jogerős bírósági határozat, és mert nem áll rendelkezésére olyan közokirat sem, amelyet a közjegyző végrehajtási záradékkal láthatna el.

55. Nemzetközi egyezményekben hangsúlyozott alapelv az, hogy bírósági végrehajtással csak azt a követelést lehet behajtani, amelyet a bíróság érdemi jogvitában elbírált. A jelen végrehajtási perben a HUF-ban meghatározott követelésről érdemi jogvita nem folytatódott le. A bíróság nem folytatott le bizonyítást sem a HUF követelés fennállásáról, sem annak esedékessé válásáról, vagy annak pontos összegéről, és a felek ezzel kapcsolatban nem is adhatták elő érveiket. Az elsőfokú bíróság ennek ellenére nem szüntette meg a végrehajtást, hanem továbbengedte azt, egy olyan HUF-ban meghatározott követelésre (vagy követelésrésze), amelyet a felek nem foglaltak közokiratba, és amelyet bíróság marasztalásra irányuló peres eljárásban soha el nem bírált. (Megjegyezzük, hogy az elsőfokú bíróság a magánokiratba foglalt,

HUF-ban meghatározott követelésről érdemi jogvitát nem is folytathatott volna le, hiszen a Pp. 528. § (2) bekezdése és a Kúria BH2015.102. számú eseti döntése szerint a végrehajtási perben a bíróság csak a végrehajtás tárgyát képező követelésről hozhat döntést. A HUF-ban meghatározott követelésről a bíróság az érdemi jogvitát nem a Pp. végrehajtási perekre irányadó XL. fejezete, hanem a Pp. általános szabályai szerinti külön perben folytathatja le.)

56. Hivatkozunk a tisztelt Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéshez kapcsolódó gyakorlata vonatkozásában a 3027/2018. (II. 6.) AB határozat indokolásának [13] bekezdésére, valamint a 17/2016. (X. 20.) AB határozat indokolásának [19] bekezdésére: „A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségének megítélése, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés tekintetében felvetődik, hogy az [alkotmánybírói határozattal] elbírált ügy tényállásához és alkotmányjogi tételeihez lényeges szempontból kapcsolódó, releváns alkotmányjogi kérdést is érintő más ügyekben kellően figyelembe vételre került-e az Alkotmánybíróság korábbi határozata. Mivel az Abtv. 39. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság határozata mindenkire – így az előttük folyó ügyben eljáró bíróságokra is értelemszerűen – kötelező, az Alkotmánybíróság indítványra ellenőrzi, vizsgálja, és szükség esetén az ítélet megsemmisítésével orvosolja, hogy megfelelően érvényesítik-e a bíróságok a mindenkire nézve kötelező alkotmánybírói határozat alkotmányos tartalmát.”

57. A fentiek miatt a másodfokú bíróság ítélete azért is az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseibe ütközik az önkényes (contra legem) jogalkalmazás miatt, mert a bíróság az ítéletének meghozatalakor nem vette figyelembe kellően az Alkotmánybíróság korábbi (a tisztességes bírói eljárásról való jogra, a tisztességes bírói eljárás részét képező, az indokolt bírói döntéshez fűződő jogra, a jogszabály értelmezési kötelezettségre) vonatkozó határozatait, és ítéletében nem érvényesítette megfelelően a mindenkire nézve kötelező alkotmánybírói határozatok alkotmányos tartalmát.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság elvéből fakadó jogállam fogalmi eleme, a jogbiztonság sérelme, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének a tisztességes bírói eljárásról való jog, az önkényes jogalkalmazás tilalmába ütközés, a jogorvoslathoz való jog sérelme, a jogalkalmazásának egységének biztosításához fűződő jog sérelme miatt, és az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésének sérelme:

58. A fentiekben hivatkoztunk arra, hogy az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Mivel a másodfokú bíróság ítélete ennek a követelménynek nem felel meg, ezért a felpereseknek az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való joga is sérül, hiszen a felperesek az elsőfokú bíróság ítélete ellen jogorvoslati kérelemmel (fellebezéssel) fordultak a másodfokú bírósághoz, amely bíróság a jogorvoslati fórummal szemben támasztott alkotmányos feladatának nem tett eleget. A másodfok bíróság ítélete nem alkalmazza a Kúria BH2015.102. számú eseti döntését, attól az ítéletben eltér, és az eltérést nem is indokolja, ezzel pedig sérti az indítványozónak a jogalkalmazás egységének biztosításához fűződő jogait. A másodfokú ítélet a széttartó, kiszámíthatatlan joggyakorlat megteremtésével sérti a jogbiztonságot és az indítványozó tisztességes eljárásról való jogát.

59. A másodfok bíróság mulasztása a jogorvoslathoz való jog sérelmével kapcsolatban még súlyosabban esik a latba amiatt, mert a másodfokú bíróság ítélete ellen az indítványozó a Pp. 407. § (2) bekezdésének b) pontja szerint nem nyújthat be felülvizsgálati kérelmet, és a Pp. 409. §-a szerint a felülvizsgálat kivételes engedélyezését sem kérheti a Kúriától.

60. Álláspontunk szerint a felperesek jogorvoslathoz való jogának az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti sérelme és az önkényes (contra legem) jogalkalmazás miatt az indítványozó tisztességes bírói eljárásról való joga még súlyosabban sérül arra is tekintettel,

hogy a perbeli ügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság felett nincs olyan bírói fórum, amely a másodfokú bíróság ítéletét felülvizsgálhatná. Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a perbeli ügyben a másodfokú bíróság ítélete ellen nem lehet a Kúriához fordulni, mert a Pp. 407. § (2) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta b) a XL. Fejezetben szabályozott végrehajtási perekben. A jogegységi panasz kizártsága a Bszi. 41/B-41/D. §-aiból következik, amely rendelkezések értelmében a jogegységi panasznak előfeltétele az, hogy az ügyben a felülvizsgálat törvény által, de legalábbis a Kúria engedélye alapján megengedett, illetve megengedhető legyen.

61. A másodfokú bíróság ítélete ellen az indítványozó a Pp. 407. § (2) bekezdésének b) pontja szerint tehát nem nyújthat be felülvizsgálati kérelmet, és a Pp. 409. §-a szerint a felülvizsgálat kivételes engedélyezését sem kérheti a Kúriától. Az indítványozók (felperesek) vonatkozásában a Pp. 407. § (2) bekezdése b) pontjának rendelkezése a jelen esetben közvetlenül hatályosult, tehát az indítványozó jogséremlme a jogszabály alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, a Kúria döntése nélkül következett be, mivel nincs jogi lehetőség a jogsérelem orvoslására bírósághoz fordulni.

62. Esetünkben az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésének rendelkezései is sérülnek a Pp. 346. § (5) bekezdése rendelkezéseinek megsértésére tekintettel. A Pp. hivatkozott rendelkezései szerint a jogi indokolásnak tartalmaznia kell azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, vagy az arra irányuló indítványt elutasította. A fentiekben láttuk, hogy a másodfokú ítélet olyan módon tért el a Kúria BH2015.102. számú eseti döntésétől, hogy az eltérést nem is indokolta. A Pp. 346.§ (5) bekezdésének fenti rendelkezéseit a 2019. évi CXXVII. tv. 185.§-a állapította meg, és 2020.04.01. napjától hatályosak, tehát azokat mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárás során alkalmazniuk kellett volna a perbeli esetben eljáró bíróságoknak.

63. A Pp. 346.§ (5) bekezdésének fenti rendelkezéseire fűzött indokolás szerint „a jogállam fogalmi eleme a jogbiztonság, amely kiszámítható és koherens joggyakorlatot is feltételez. A Kúria az Alaptörvény 25. cikkében meghatározottak szerint biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét. A szétartó, kiszámíthatatlan joggyakorlat sérti a jogbiztonságot és a peres felek tisztességes eljáráshoz való jogát. Ezért szükséges eljárásjogi eszközökkel biztosítani annak lehetőségét, hogy e feladatának a Kúria eleget tudjon tenni, és valóban következetes gyakorlatot alakíthasson ki. Biztosítani kell a peres feleknek annak lehetőségét, hogy ha a jogerős döntés jogkérdésben eltér a Kúria közzétett határozatától, azt a Kúria elé tudják vinni, ezért számukra az ilyen esetekre jogorvoslati lehetőség kell biztosítani.”

64. A Pp. 407. § (2) bekezdésének b) pontja és a Pp. 409. §-a – amely a felülvizsgálat engedélyezését kizárólag a felülvizsgálat kizártságának a Pp. 408. §-ában meghatározott eseteiben engedi meg – egyértelműen ellentétes rendelkezéseket tartalmaz a Pp. 346.§ (5) bekezdésének indokolásában meghatározott jogalkotói céllal, mivel a Pp. XL. Fejezetben szabályozott végrehajtási perek esetében teljesen kizárja annak lehetőségét, hogy amennyiben az elsőfokú ítéletet helybenhagyó jogerős döntés jogkérdésben eltér a Kúria közzétett határozatától, azt a felek a Kúria elé tudják vinni. Mivel a Bszi. 41/B-41/D. §-ai értelmében a jogegységi panasznak előfeltétele a felülvizsgálat megengedettsége vagy megengedhetősége, az indítványozók a jogegységi panasz igénybevételének a lehetőségétől is el vannak zárva. Mindez ahhoz vezet, hogy a végrehajtás megszüntetési perekben abban az esetben, ha az elsőfokú ítéletet helybenhagyó jogerős döntés jogkérdésben eltér a Kúria közzétett határozatától, nincs jogorvoslati lehetőség. Ez azokban az esetekben, amikor a jogerős határozatot hozó bíróság még csak meg sem indokolja, hogy miért tér el a Kúria közzétett határozatától, különösen súlyosan sérti a jogbiztonságot. A perbeli esetben tehát az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság elvéből fakadó jogállam fogalmi eleme, a jogbiztonság is sérül, hiszen a jogbiztonság kiszámítható és koherens joggyakorlatot is feltételez. A másodfokú ítéletben a Kúria közzétett határozatától való indokolás nélküli eltérés a jogbiztonság követelményével is ellentétes. A jogállamiságból levezethető jogbiztonság követelményének

a jogalkalmazásban is érvényesülnie kell (9/1992. (I. 30.) AB határozat, 56/1991. (XI. 8.) AB határozat, 11/1992. (III. 5.) AB határozat).

65. A Pp. 20. § (3) bekezdése szerint a bíróság hatáskörébe tartoznak a) azok a vagyoni jogi perek, amelyek tárgyának értéke a harmincmillió forintot nem haladja meg vagy amelyekben a vagyoni jogon alapuló igény értéke nem meghatározható, kivéve c) a végrehajtási perek. A Pp. 530. § (1) bekezdése szerint a perre kizárólag a végrehajtást elrendelő bíróság, ha pedig a végrehajtást nem bíróság rendelte el, az adós lakóhelye szerinti bíróság az illetékes. A fenti szabályok szerint a végrehajtási perek a pertárgy értékétől függetlenül a bíróság hatáskörébe és illetékességébe tartoznak.

66. Álláspontunk szerint már a régi Pp.-ben is elhibázott koncepció volt az, hogy a pertárgy értékétől függetlenül, az adós lakóhelye szerinti bíróságnak van hatásköre és illetékessége a végrehajtási perekben. Nem indokolható, hogy azok a végrehajtási perek, amelyek tárgyának értéke a harmincmillió forintot meghaladja, miért ne tartozhatnának az adós lakóhelye szerinti bírósághoz és illetékességébe. A régi Pp. szerint azonban a feleknek legalább azokban a végrehajtási perekben, amelyek végrehajtási záradékkal ellátott okirat alapján indult végrehajtás megszüntetésére, illetve korlátozására irányultak – mint a jelen ügyben indított per – rendelkezésünkre állt az a lehetőség, hogy az elsőfokú ítéletet helybenhagyó, másodfokon eljáró bíróság határozata ellen a Kúriához fordulhattak felülvizsgálati kérelemmel. Ennek oka nyilvánvalóan az volt, hogy a végrehajtási záradékkal ellátott okirat alapján indult végrehajtást nem előzi meg alkotmányos garanciákkal övezett, jogerős bírói ítélettel befejezett peres eljárás, így a végrehajtás megszüntetése iránti perben indokolt további jogorvoslati lehetőséget biztosítani.

67. Az új Pp. átvette a régi Pp. koncepcióját, ezért fordulhat elő olyan anomália, hogy esetünkben a bíróság tárgyal egy összességében 26.741.541.563,-Ft pertárgyértékű ügyet. A nem megfelelő szintű jogi fórum elé járulás lehetőségének hiánya sérti az indítványozónak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Az új Pp. tovább rontott a régi Pp. végrehajtási perekkel kapcsolatos koncepcióján annyiban, hogy a Pp. 407. § (2) bekezdésének b) pontja miatt a Pp. XL. Fejezetben szabályozott végrehajtási perek abban az esetben is bírósági szinten jogerősen befejeződnek, ha a végrehajtás alapjául végrehajtási záradékkal ellátott okirat szolgál. Mivel ezek az ügyek nem kerülhetnek a Kúria elé sem felülvizsgálati, sem jogegységi panasz eljárás keretében, a fentiek miatt a Kúria a Pp. XL. Fejezetben szabályozott végrehajtási perek esetében egyáltalán nem tud eleget tenni az Alaptörvény 25. cikkében meghatározott feladatának, tehát nem tudja biztosítani a bíróságok jogalkalmazásának egységét.

68. A perbeli esetben lényegében a másodfokú bíróságnak kellett volna betöltenie a Kúria szerepét legalább azzal, hogy az ítélet jogi indokolásában fel kellett volna tüntetnie azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától. A Pp. jelenlegi szabályai szerint tehát a bíróságokra hárul a Kúriának az a feladata, hogy a végrehajtási perekben biztosítsa a bíróságok jogalkalmazásának egységét. A perbeli esetben a másodfokú bíróság ennek a feladatnak nem tett eleget, hiszen még azt a Pp.-ben kifejezetten megfogalmazott minimális követelményt sem teljesítette, hogy a Kúria közzétett határozatától való eltérést indokolja.

69. A fenti szabályozási anomáliák miatt a Pp. módosítására lenne szükség, és a Pp. 407. § (2) bekezdése b) pontjának eltörlésével, vagy legalább a Pp. 409.§-ának módosításával szükséges lenne biztosítani annak lehetőségét, hogy a felek a végrehajtási perekben a Kúriához fordulhassanak, és ennél fogva a Kúria az Alaptörvény 25. cikkében meghatározott feladatát a végrehajtási perekben is el tudja látni, tehát hogy a végrehajtási perek esetében is valóban következetes gyakorlatot alakíthasson ki.

70. A 2/2017. (XI.13.) PK vélemény szerint a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel,

amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, az elvi irányítás még hatályos korábbi eszközeiben (irányelv, elvi döntés, kollégiumi állásfoglalás), illetve az általa közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Esetünkben egyértelműen megállapítható, hogy végrehajtási perben olyan elvi jelentőségű jogkérdés merült fel, amelynek vonatkozásában a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn, hiszen a másodfokú bíróság felett nincs olyan fellebbviteli fórum, amely bíróság a döntésével ezt meggátolhatná.

71. Mivel a régi Pp. a végrehajtási záradékkal ellátott okirat alapján indult végrehajtás megszüntetése és korlátozása iránti perekre nézve nem tartalmazott olyan rendelkezést, ami a végrehajtási perek esetében kizárta volna annak a lehetőségét, hogy a felek a törvényszék jogerős döntése ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtsanak be a Kúriához, ezért a régi Pp. alapján a Kúria az Alaptörvény 25. cikkében meghatározott feladatát a végrehajtási perekben is el tudta látni, és így jöhetett létre például a Kúria BH2015.102. számú eseti döntése. A joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességét a 2/2017. (XI.13.) PK vélemény 1-2. pontjának indokolása is kiemelte.

72. Az új Pp. hatályba lépésével a jogalkalmazás egységének alakítási folyamata a végrehajtási perek esetében teljesen megállt, mivel 2018.01.01. napja óta egyetlen végrehajtási perben sincs lehetőség arra, hogy a Kúria új eseti döntéseket, vagy a bíróságokra kötelező új jogegységi határozatokat hozzon, emiatt egyértelműen meghíúsul az az Alaptörvényben meghatározott cél, hogy a Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét.

73. Az indítványozók az Abtv. 26.§ (2) bekezdése alapján a Pp. 407. § (2) bekezdése b) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítása és az Abtv. 43. § (1) bekezdésének megfelelő megsemmisítése iránt nem fordulhatnak kérelemmel az Alkotmánybírósághoz, mivel az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan napon belül lehet benyújtani. Ez a határidő már eltelt.

74. Az Alkotmánybíróság 2012. január 1-je óta folytatott gyakorlata (3264/2012.(X.4.) AB végzés, ABK 2012/6. 549.) következetes abban a kérdésben, hogy az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan napon belül lehet benyújtani az Alkotmánybírósághoz, annak ellenére, hogy a közvetlen hatályosulás vagy az alkalmazhatóság kezdő időpontja a jogszabály hatálybalépésénél esetleg később következik be (mint a jelen esetben, a Pp. hatálybalépése után két évvel, a másodfokú bíróság határozata következtében).

75. A fentiek alapján összességében az indítványozók Alaptörvényben biztosított jogai halmozottan sérülnek. Ennek oka az, hogy a másodfokú bíróság – azáltal, hogy az elsőfokú bíróság álláspontját elfogadta – jogkérdésben eltért a Kúria közzétett határozatától, az eltérést a Pp. 346. § (5) bekezdésében kifejezetten rögzített indokolási kötelezettsége ellenére nem indokolta meg, és az indítványozók számára azok a jogorvoslatok, amelyek éppen az ilyen helyzetek orvoslását és a jogegység biztosítását szolgálnák, a felülvizsgálat és egyúttal a jogegységi panasz kizártsága miatt nem állnak rendelkezésre. A további jogorvoslatok hiánya miatt a jogbiztonság megóvása érdekében különösen fontos lett volna, hogy legalább a másodfokú bíróság számot adjon azokról az okokról, amelyek miatt a Kúria közzétett határozatában foglaltaktól való eltérést indokoltnak találta. Mindez a jogbiztonság követelményének és az indítványozók tisztességes eljáráshoz való jogának olyan súlyos sérelmét eredményezi, ami miatt a másodfokú bíróság ítéletét meg kell semmisíteni.

76. A jelen alkotmányjogi panaszban felvetett jogkérdésnek álláspontunk szerint különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége van, ami szintén indokolja a másodfokú ítélet megsemmisítését. Nagy társadalmi jelentősége lehet egy jogkérdésnek akkor is, ha a jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is a jogsértő gyakorlat folytatására ösztönözhet [2/2017. (XI. 13.) PK vélemény 3. pontjának indokolása]. Esetünkben a végrehajtást kérőnek egy magánokiratba foglalt (HUF devizanemű) követelése van, de ez a követelése nem került közokiratba foglalásra, tehát azt nem tudja végrehajtási záradékkal történő ellátásra előterjeszteni a közjegyzőnél. Ezért a végrehajtást kérő cselhez folyamodik, és egy közokiratba foglalt olyan (EUR) devizanemű követelés végrehajtási záradékkal történő ellátásra terjeszt elő kérelmet a közjegyzőnél, amely devizanemű követeléssel a kérelem előterjesztésének időpontjában már nem rendelkezik. A másodfokú ítélet a végrehajtást kérőnek a fenti gyakorlatát rendben lévőnek találja, hiszen nem szünteti meg a megszűnt EUR összegre vezetett végrehajtást. Amennyiben a másodfokú bíróság ítéletét a tisztelt Alkotmánybíróság nem semmisíti meg, abban az esetben a fenti jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is a jogsértő gyakorlat folytatására ösztönözhet. A másodfokú ítéletnek az az üzenete, hogy nem szükséges közokiratba foglalítani a korábban közokiratba foglalt szerződés módosítását, mert a korábbi közokirat alapján akkor is helye van közvetlen végrehajtásnak, ha a korábbi közokiratba foglalt követelés a magánokiratba foglalt módosítással megszűnt.

c) A megsemmisíteni kért elsőfokú bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

77. Az Abtv. 43.§ (4) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a bírói döntés megsemmisítése esetén megsemmisítheti a döntéssel felülvizsgált más bírósági vagy hatósági döntéseket is. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2020.11.19. napján kelt, 2.Gf.75.419/2020/6-II. számú ítéletével felülvizsgálta – helybenhagyta – a Pesti Központi Kerületi Bíróság mint elsőfokú bíróság 2020.06.17. napján kelt, 5.G.300.216/2020/24. számú ítéletét is, ezért kérjük, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 43. § (4) bekezdésének megfelelően az elsőfokú bíróság döntését is semmisítse meg.

78. Az elsőfokú bíróság döntésének alaptörvény-ellenessége ugyanazon indokokkal magyarázható, mint a másodfokú bíróság döntésének alaptörvény-ellenessége, ezért a fenti 31-76. pontokban előadott indokainkat részletesen nem ismétljük meg. Kérjük, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a 31-76. pontokban előadott indokainkat az elsőfokú bíróság döntése alaptörvény-ellenességének megállapítása során is megfelelően vegye figyelembe.

79. Álláspontunk szerint az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása sem felel meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó követelményrendszernek, mivel az ügyben választ kívánó lényeges kérdésre az ítélet indokolása nem ad érdemi választ. Az elsőfokú ítélet (a másodfokú ítélethez hasonlóan) arra az ügyben választ igénylő lényeges kérdésre nem ad indokolt választ, hogy a Pp. 528.§ (2) bekezdésének b) pontja alapján indított végrehajtási perben a bíróság a „követelés” fogalma alatt a Kúria BH2015.102. számon közzétett határozatával szemben miért nem csak a közokiratba foglalt, EUR devizanemben meghatározott követelést érti, hiszen ez az EUR követelés a végrehajtás tárgya. Az elsőfokú bíróság ítélete (a másodfokú ítélethez hasonlóan) arra az ügyben választ igénylő másik lényeges kérdésre sem ad indokolt választ, hogy a bíróság a „követelés” fogalma alatt miért érti a HUF devizanemben meghatározott követelést is, hiszen a magánokiratban meghatározott HUF követelés nem a végrehajtás tárgya.

80. Az állított alapjogsérelem (a másodfokú ítélethez hasonlóan) az elsőfokú bírói döntést is érdemben befolyásolta, mivel amennyiben a bíróság „végrehajtható követelést”, mégpedig „közvetlenül végrehajtható követelést”, a záradékolt okirattal elrendelt végrehajtás tárgyát érti a „követelés” fogalma alatt, abban az esetben az indítványozó (felperesek) kereseti kérelmének helyt kell adni, és a végrehajtást meg kell szüntetni,

mivel a végrehajtást kérő (közvetlenül végrehajtható, EUR devizanemben meghatározott) követelése megszűnt. Ellenkező esetben viszont, ha a bíróság a „követelés” fogalma alatt egyszerűen a feltek közötti jogviszonyból származó, polgári peres úton érvényesíthető követelést érti, abban az esetben az indítványozó (felperesek) kereseti kérelmét el kell utasítani, mert a végrehajtást kérő (nem közvetlenül végrehajtható, HUF devizanemben meghatározott) követelés fennmaradt. Míg tehát a Kúria jogértelmezéséből az indítványozók pernyertessége következne, az elsőfokú bíróság jogértelmezése a kereset elutasításához vezetett. A kúriai döntéstől való eltérés indokolásának az elmaradása – mivel az egy az ügy érdemi kimenetelét alapvetően befolyásoló jogkérdést érint – a bírói döntést érdemben befolyásolta.

81. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása (a másodfokú ítélethez hasonlóan) szintén a Pp. 346. § (5) bekezdésének rendelkezéseibe ütközik, mert nem tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabály (Pp. 528. § (2) bekezdése b) pontja) értelmezését abból a szempontból, hogy a bíróság miért érti a „követelés” fogalma alatt a nem közvetlenül végrehajtható, HUF devizanemben meghatározott követelést is, és ezzel megszegi az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségét. Az indokolás nem tér ki azokra az okokra sem, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett BH2015.102. számú határozatától, továbbá, hogy miért nem tartotta alkalmazhatónak, és hogy miért nem vette azt figyelembe a fellebbező fél kérelme ellenére döntésének meghozatalakor. Az ítélet indokolása emiatt is a Pp. 346. § (5) bekezdésének rendelkezéseibe ütközik. Az elsőfokú bíróság álláspontja eltérhet a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, de a Pp. 346. § (5) bekezdése szerint ebben az esetben az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolásnak tartalmaznia kell azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától.

82. A jelen alkotmányjogi panaszban előadottak (a másodfokú ítélethez hasonlóan) az elsőfokú ítélet esetében is alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetnek fel. Az elsőfokú bíróság azon értelmezése, hogy a Pp. 528. § (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a követelés fogalma alatt nem csak a közokiratba foglalt, EUR devizanemben meghatározott követelést érti, hanem a magánokiratba foglalt, HUF devizanemben meghatározott követelést is (az elsőfokú ítélet indokolásának [72], [77] és [81] pontja) az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseivel nem áll összhangban, tehát sérti az önkényes jogalkalmazás tilalmát a hatályos jog figyelmen kívül hagyása miatt. Figyelemmel a Kúria BH2015.102. számú eseti döntésére is, a Pp. 528. § (2) bekezdése b) pontjának önkényes értelmezésének tekinthető az, hogy a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését azzal az indokolással utasítja el az elsőfokú bíróság, hogy a követelés nem szűnt meg, mert a végrehajtást kérőnek van egy olyan követelése is az adóssal szemben, amelyik nem végrehajtási záradékkal ellátott okiratban van meghatározva.

83. Az önkényes (contra legem) jogalkalmazás miatt a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét meg lehet állapítani az elsőfokú bíróság ítélete esetében is. Az önkényes jogalkalmazás esete megállapítható, mert a Pp. 528. § (2) bekezdése b) pontjának az elsőfokú bíróság általi fenti tartalmú értelmezése (az elsőfokú ítélet indokolásának [72], [77] és [81] pontja) azzal a következménnyel is jár, hogy lefolytathatóvá válik a végrehajtás egy olyan devizanemű (EUR) követelésre, amely devizanemű követeléssel a végrehajtást kérő a végrehajtási eljárás kezdeményezésekor már nem rendelkezik. Ugyanakkor, az elsőfokú bíróság döntésének az is következménye, hogy a végrehajtást kérő az általa (színlétlen) a megszűnt EUR devizanemű követelés érvényesítésére indított végrehajtási eljárásban ténylegesen a magánokiratban meghatározott HUF követelését érvényesíti közvetlen végrehajtás útján.

84. A fentiek miatt az elsőfokú bíróság ítéletében nem tett eleget az indokolási kötelezettségének, és ezzel – a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezéseken kívül – megsértette az indítványozónak (felperesek) a XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott jogait, nevezetesen a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, a tisztességes bírósági eljárás részét képező, az indokolt bírói döntéshez fűződő jogát,

továbbá az ítélet a XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott önkényes jogalkalmazás tilalmába is ütközik. Az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalakor nem vette figyelembe kellően az Alkotmánybíróság korábbi vonatkozó határozatait, és nem érvényesítette megfelelően a mindenkire nézve kötelező alkotmánybírósági határozatok alkotmányos tartalmát.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

85. Nyilatkozunk arról, hogy az indítványozó a Pp. 426.§ (1) bekezdése alapján kezdeményezte az elsőfokú bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítéletek végrehajtásának felfüggesztését, ami a perbeli esetben azt jelenti, hogy kérte az indítványozó (felperesek) ellen folyamatban lévő végrehajtások [REDACTED] által 11069/Ü/480/2016 szám alatt kiállított végrehajtható okirattal elrendelt és [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó által 100.V.1113/2018 végrehajtói ügyszámon az I.r. felperes ellen foganatosított végrehajtás, valamint a [REDACTED] közjegyző által 11069/Ü/677/2016/57 szám alatt kiállított végrehajtható okirattal elrendelt és [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó által 410.V.2312/2019 végrehajtói ügyszámon a III.r. felperes ellen foganatosított végrehajtás) felfüggesztését. A II.r. felperes ellen indított 127.V.1626/2018. számú végrehajtási eljárás felfüggesztését nem kértük, mivel az a végrehajtási eljárás a végrehajtó 2019.12.02. napján kelt, 410.V.2312/2019/125. sz. intézkedése szerint szünetel.

86. Amennyiben az elsőfokú bíróság az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítéletek végrehajtását (az indítványozó felperesek ellen folyamatban lévő végrehajtásokat) nem függeszti fel, abban az esetben kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján, eljárásában kivételesen a kifogásolt döntések végrehajtásának felfüggesztésére (a fenti folyamatban lévő végrehajtások felfüggesztésére) hívja fel a bíróságot, mivel a felfüggesztés súlyos és helyrehozhatatlan kár vagy hátrány elkerülése érdekében, illetve amennyiben az alkotmánybírósági eljárás várható tartamára vagy a várható döntésre tekintettel indokolt. Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 61. § (4) bekezdése alapján döntsön az intézkedés meghosszabbításáról, amennyiben a felfüggesztő határozat száznyolcvan nap elteltével hatályát veszti.

87. A végrehajtás felfüggesztése súlyos és helyrehozhatatlan kár vagy hátrány elkerülése érdekében azért indokolt, mert [REDACTED] Végrehajtói Irodája [REDACTED]

[REDACTED] az árverés előkészítéseként közölte az I.r. felperes tulajdonában álló alábbi 4 ingatlan becsértékét:

[REDACTED] helyrajzi számú ingatlan; [REDACTED] alatt található [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan; [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan; [REDACTED] alatt található [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan.

Az indítványozók végrehajtási kifogást nyújtottak be az intézkedés ellen. A fenti végrehajtási intézkedések másolatai az alkotmányjogi panasz mellékletét képezik. A végrehajtó által közölt becsértékek alapján a fenti ingatlanok értéke (beköltözhetően) összesen 12.002.000.000,-Ft.

88. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a felperesek által indított végrehajtás megszüntetése iránti perben a 2020.01.29. napján kelt, 5.G.300.216/2020/4. számú végzésével az I.r. felperes ellen folyamatban lévő 100.V.1113/2018. és a III.r. felperes ellen folyamatban lévő 410.V.2312/2019. számú végrehajtásokat a per jogerős befejezéséig felfüggesztette. A Pesti Központi Kerületi bíróság 2020.12.18. napján kelt 5.G.300.216/2020/34. számú végzésével a végrehajtások felfüggesztését megszüntette, tehát a végrehajtások tovább folynak.

89. Álláspontunk szerint a jelen alkotmányjogi panaszban előadott érveink felvetik a bírői döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét. A bírósági döntések tisztelt Alkotmánybíróság általi esetleges megsemmisítése esetén a végrehajtás folytatása az indítványozó felpereseknek aránytalan hátránnyal járna. A fentiekre figyelemmel a végrehajtás felfüggesztése nem okoz súlyosabb hátrányt a végrehajtás kérő alperesnek, mint annak elmaradása a felpereseknek, hiszen a végrehajtást az alkotmányjogi panasz elutasítása esetén folytatni lehet. A végrehajtás sikeres lefolytatását és a végrehajtást kérő érdekeit biztosító végrehajtási jog az ingatlan-nyilvántartásba be van jegyezve, és ezt a végrehajtás felfüggesztése értelemszerűen nem érinti. Amennyiben a végrehajtások felfüggesztésére nem kerül sor, abban az esetben az I.r. felperes tulajdonában álló ingatlanok, és a III. r. felperes vagyontárgyai a tisztelt Alkotmánybíróság eljárásának befejezése előtt árverésre kerülnek, tehát a végrehajtást megelőző eredeti állapot a bírósági döntések tisztelt Alkotmánybíróság általi esetleges megsemmisítése esetén utóbb helyreállíthatatlan lenne, arra is tekintettel, hogy az ingatlanok tulajdonjoga egy esetleges visszvégrehajtás esetén sem szállhat vissza az adós felperesekre.

b) Az ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

90. Az ügyvédi meghatalmazás eredeti példányát mellékletként csatoljuk. (1. sz. Melléklet)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

91. Az indítványozó nem járul hozzá a személyes adatai közzétételéhez. (2. sz. Melléklet)

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

- az indítványozó keresetlevele az 5.G.300.216/2020. számú ügyben (3. sz. Melléklet);
- Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.G.300.216/2020/24. számú ítélete (4. sz. Melléklet);
- az indítványozó fellebbezése az 5.G.300.216/2020/24. számú ítélet ellen (5. sz. Melléklet);
- Fővárosi Törvényszék 2.Gf.75.419/2020/6-II. számú ítélete (6. sz. Melléklet);
- Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.G.300.216/2020/34. számú végzése (7. sz. Melléklet);
- az indítványozó kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését (8. sz. Melléklet)
- a végrehajtó becsérték közlése az ingatlanok árverésének előkészítéseként (9. sz. Melléklet)

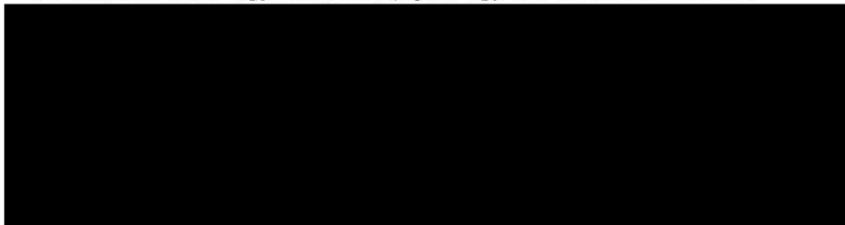
e) Illetékmentesség

92. Az Alkotmánybíróság eljárása az Abtv. 54. §-a alapján illetékmentes.

Budapest, 2021. január 20.

Tisztelettel:

Az indítványozók képviselőjében meghatalmazott jogi képviselő:
Dr. Lénárt Ferenc Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: Dr. Lénárt Ferenc)

LÉNÁRT FERENC ÜGYVÉDI IRODA
Dr. Lénárt Ferenc, ügyvéd
H-1123 Budapest, József u. 27/A
Tel.: +36 (1) 461 1111